

MINDSZENTI LAP

Egyes szám 10 fillér
Félévre 3 K * Egy évre 6 K

Megjelen minden
vasárnap

Gazdáink Garaboson.

Mult vasárnapi számunkban megemlékeztünk arról, hogy a mindszei Gazdakör kebeléből Z. Zboray Bertalan várm. gazdasági felügyelő vezetése mellett egy 14 tagu társaság ment Garabosra gazdasági tapasztalatok szerzése végett.

Részt vettek a kirándulásban: Dr. Dósa István elnök, Wimmer Károly alelnök, ifj. Mihály János titkár, Keresztes Ferenc, Koncz Lajos, Antal András, Lantos Ferenc, Bozó Gábor, Korom György, Korom János, Boér Sándor, Tábit József, Gyovay Péter és Bozó Ferenc gazdaköri tagok.

Sajnos, hogy e helyen a gazdáink által tapasztalt sok szép, nemes és tanulságos dologról kellő kiterjeszkedéssel nem adhatunk számot.

Nincs a kirándulásban résztvettek közt senki, aki ne a legnagyobb elismeréssel nyilatkoznék erről a nagy magyar Alföld szívében lakó idegen ajku, de lelke minden érzésében jó magyar hazafiak gazdálkodásáról és vendégszeretéről.

Minta a község, minta a népe és minta a gazdálkodása.

Az emberek és a gazdálkodás iránt érdeklődők egy örökös kis kiállításnak tekinthetik Garabost. Szinte meglepő volt az a páratlan előzékenység, amellyel Neurohr Miklós, az ottani Gazdakör elnöke, annak vezetőségével karöltve gazdáinkat kalauzolta mindenüvé, ahol csak szép, nemes és tanulságos dolgok voltak láthatók.

Hogy e helyen is némi látéképet nyujtsunk a nép gazdálkodásáról, a következő adatok föltárását nélkülözhetetlennek tartjuk:

A község szarvasmarha-állománya és tenyésztése kétségtelen adatok alapján ma az országban a legelső helyen áll. 1904-ben a szarvasmarha-állományuk — az ottani Gazdakör által adott adatok szerint — körülbelül 200,000 korona értékű volt; ma már eléri az 1.000,000 koronát. Jövedelmezősége a befektetett tőkének meghaladja a 25%-ot.

Mintaszép teheneiknek tejelesi középátlaga naponta 20

liter, sőt Unterreiner József 30 holdas kisgazdának egy tehene — ellenőrzés mellett — 300 nap alatt — 6143 liter tejet adott.

Szarvasmarha állományaik oly szelidek, hogy ott a rugós tehenet, vagy ökklő bikát egyáltalán nem ismerik. Oly szelidek, hogy a község 10—12 mázsás bikáit egy 10 éves fiu kócmadzagon vezetgette elő bemutatásra. S ez mind a türelmes, jó bánásmódot bizonyítja. Igásló állományuk szintén elsőrendű és értékes.

Ami a szarvasmarha-tenyésztésükkel a tökéletesség egy színvonalán áll, az a földművelés. Szinte hihetetlen, milyen gondnal és szakértelemmel ápolja ez a nép a földet. Nincs egy tenyérnyi buza, amelynek földjét a rendes istállótrágyán kívül ősszel szuperfoszfát műtrágyával meg ne hintenék. Lucernáikat kivétel nélkül minden tavasszal műtrágyázzák.

A mai mostoha termésviszonyoknak nyoma sincs. Ma is ellehet mondani a garabosi határra, hogy az egy arany kalással lengő ékes rónaság. Évtizedek óta nem volt e község határában rossz termés. Igaz, hogy jó a földjük, de áldottá és gazdaggá csak a nép ernyedetlen szorgalma teszi azt.

Jellemző e község lakosságára, hogy — dacára, hogy mindene mintaszép, — nem kérkedik a vanjával, nem gögös a jóléttől, hanem igaz szeretettel és önzetlenséggel igyekszik hozzá tanulás céljából jött gazdatársának helyes utbaigazítást adni mindenekre nézve.

E helyen is elengedhetetlen kötelességünknek tartjuk, hogy Neurohr Miklós elnöknek és Szauer Mátyás gazdaköri titkárnak, valamint a Gazdakör vezetőségének hálás köszönetet mondjunk azon szeretetteljes fogadtatásukért és tanításukért, amelyben gazdáinkat a legnagyobb készséggel részesítették.

A
MINDSZENTI LAP
TELEFONSZÁMA
(INTERURBÁN)

9

A mérlegek kötelező közzététele. A magy. kir. Kuria jogegységi tanácsa a napokban tartott ülésében az összes hazai bíróságokat kötelező döntvényt hozott, amelylyel kimondotta, hogy a részvénytársaságok kötelesek a közgyűlést megelőzően nyolc nappal a társaság igazgatósága által aláírt és a felügyelőbizottság által megvizsgált és aláírásával szintén ellátott mérleget és a vonatkozó jelentést közzétenni. A Kuria kimondta, hogy a közzétételnek célja nemcsak az, hogy a részvényesek nyerjenek betekintést a vállalat ügyeiibe, hanem hogy a részvénytársaságok hitelezői és a társasággal viszonyban álló, vagy viszonyba lépni kívánó érdekeltek a mérlegből és a jelentésből a vállalat vagyoni helyzetéről mindenkor tájékozódhassanak. Az igazgatóság jelentését, melyet a közgyűlés elé terjeszt, nem kell közzétenni, azonban a mérleget és a mérlegre vonatkozó jelentést nyilvánosságra kell hozni.

GONDOLATOK.

*

Nem könnyű megnyugodni abban a változhatatlanban, hogy Ferenc Ferdinánd trónörökös, a sarajevói gyilkos merénylet áldozataként, ott nyugszik immár az arstetteni sirboltban. Nem könnyű megnyugodni a változhatatlanban, amely a tragikus katasztrófa minden erejével sujtotta le a magyar nemzetet.

Nem könnyű megnyugodni, mert a muló napok mind több és több bizonytalanságot hoznak a véres esemény felől s tiszta világossággal áll szemünk előtt, hogy Szent-István koronájának örököse összeesküvésnek áldozata, amelyet Belgrádban szöttek s a vizsgálat adataiból látjuk, hogy a főherceg szinte el sem kerülhetett a halált, mert minden utcarészen, mindenütt, amerre csak menni szándékozott, ott várta a bomba és a browning.

Ez a gonoszság, amilyen nagy a maga méreteiben, amilyen megdöbbentő lefolyásában, annyira szomoruan jellemző is — mert hiszen a magyar-osztrák trónörökös az imperialisztikus törekvések áldozata; de nem a magyar, nem az osztrák imperialisztikus törekvések áldozata, hanem a délszláv imperialisztikus törekvések áldozata. Azoké a törekvéseké, amelyek, amint látszik, nem riadnak vissza semmitől; azoké a törekvéseké, amelyeknek harcosai a párolgó vértengeren keresztül törnek előre a maguk örületes céljai felé.

Mi ezeket a dolgokat meg sem is értjük s mikor a véres esemény hatása alatt gondolatainkba mélyedünk, megdöbbenve fordulunk el az efféle törekvések felől, mert irtózat tölti el egész valónkat.

Mit látunk?

Látjuk a magyar-osztrák monarchiát, a nagyhatalmat, a maga félelmetesen hatalmas erejével. Öntudattal érezzük, hogy itt vagyunk mi, magyarok, akik egy ezredév véres vészviaraiban megállottuk a magunk helyét; öntudat és erő érzése van a lelkünkben, mert mi nem bizunk senkiben, csak a magunk erejében; de nem is félünk senkitől, csak az Istentől, aki könyörtelenül sujtott már nem egyszer reánk, amikor megátalkodottan mentünk előre a téveteg uton.

És mit látunk velünk szemben?

Látunk egy pöttömnyi kis államocskát, egy maréknyi népet, amely a kulturából még mást alig ismer, mint a bombát és browningot; egy népet, amely orgyilkos módjára mészárolta le a tulajdon uralkodóját; egy népet, amely a féktelenségig vakmerően kihívó viselkedésével a vérözönt akarja ránk zudítani és bele akar bennünket fojtani a tulajdon vérünkbe.

Körülbelül fél évtizede ennek, hogy így van. És ezalatt a fél évtized alatt néma rezignációval kellett azt is látnunk és éreznünk kell ma is, sőt napról-napra, mindinkább hatványozódott mértékben éreznünk, hogy ezalatt a fél évtized alatt a nem magyar ajku magyar állampolgárok között fanatikus és elvetemült apostolok hirdetnek állam ellenes tanokat, mételyezik meg az iskolában a zsenge gyermekeket, nevelnek a haza fiaiból a hazának ellenségeket.

Oláh, szerb, horvát, tót irredentisztikát látunk, akik szikrázó szemekkel szórnak átkot az ezeréves Magyarországra, kovácsolják a gyilkos terveket — és a megmetyegetett lelkű gyermek ifjú bombát dob a magyar trón várományosa felé s amidőn ez nem sikerül, jön a másik megmetyegetett lelkű gyermek ifju — s annak gyilkos kezétől a trónörökös nejevel együtt elesik.

Nem lehet ezeken a dolgokon egy könnyen napirendre térni. Nem lehet egy könnyen visszazökkenni a nyugodt kedélyállapotba és nem lehet leküzdni a gondolatokat, amelyek légióstul kelnek az ember agyában.

Hogy lesz ezeknek a dolgoknak vége? Mikor fordul meg minden más irányban, mikor fognak megváltozni gyökeresen közviszonyaink; mikor éled remény, hogy a magyar imperiálisták teste ölthessen s mikor lesz a magyar-osztrák monarchia valóban erős, mert az erős, hatalmas, virágzó Magyarországot az alapja?

Mátyás király hatalmas Magyarországtól négy század választ el bennünket. Azóta vészből-vészbe, viharból-viharba kerültünk, erőinket önfiaink sorvasztották — s Magyarország kebelébe a gyilkos tört, most a nemzetiségi atyafiak verik...

Megremeg az ember indulata, a gondolatok amint egymást kergetik és váltják odavezetnek az arsztetten kettős koporsóhoz: a haláltól, a rettenetes, a szörnyű haláltól várunk nagy változást.

Vonjuk össze a társadalmi osztályokat

A magyar társadalom 1848 óta a demokratikus szellem felé törekszik. Ha nem is nagy mérvben, de elvannak már vetve a demokrácia magvai úgy a társadalomban, mint a gazdaságban. Hogy mindezekig erős gyökeret még sem tudott nálunk hajtani a demokratikus szellem, ez csakis annak tulajdonítható, hogy céltévesztettek azok az utak, melyeken a demokráciának felé törekszünk.

Legelső és legfőbb kellék, hogy leromboljuk azokat a választó falakat, melyek ma is fennállnak az egyes társadalmi osztályok között.

Még ma is olyan a helyzet képe, mintha minden osztály egy-egy elzárt testület volna. A munkás, az iparos, kereskedő, hivatalnok, orvos, ügyvéd-osztály mindmennyi elkülönített területek, melyeknek egyirányban sincs áthidalásuk, összekötő kapcsuk.

Pedig ez a legátkosabb helyzet egy nemzet életében. Egységes nemzetállamban az egyes társadalmi rétegek nem élhetnek elkülönítve egymástól. Bárha különböző eszközzel, de egy cél felé kell törekedni minden egyes társadalmi osztálynak, nevezetesen a nemzetállam tényleges megvalósítása felé. Sok oldalról halljuk hangoztatni az egységes magyar nemzeti állam kiépítésének szükségességét. Ehhez a feladatunkhoz szükséges, hogy minden osztály kezét fogjon egymással és ledöntse azokat a választófalakat, melyek köztük állanak.

A hivatalnok, az orvos, az ügyvéd ne idegenkedjék a népelettől, melytől úgy is erejét nyeri. A népelet, munkás kisiparos, kiskereskedő osztályt kell megismerni az u. n. lateiner-osztálynak, különösen pedig az ügyvéd világnak, mely ma ugyyszólván értelmi vezetője az ország szellemi életének.

A mai ügyvédi kar — sajnos — elzárkózva él a népelettől: a munkásságtól, az iparosságtól, dacára annak, hogy a peres ügyeket legnagyobb részt éppen ettől az osztálytól nyeri.

Menjünk akármelyik civilizáltabb külföldi államba, ott az ügyvédi kar valóságban összeforrott a népelettel. És itt is van erőteljes népelet. Nálunk a nép az ügyvédi kart nem mint szellemi vezetőjét, hanem mint hideg, merev üzletembert tekinti.

Nálunk a jogászság nem megy a munkások, az iparosok közé gyakorlati ismeretek szerzése céljából, hogy azokat egykoron, mint ügyvéd, a nép javára felhasználhassa.

Külföldön nincs ipari munkásmozgalom vagy egyesület, melyben ügyvéd részt nem venne.

Nálunk csak elvétve, fehérhollószámba lehet látni jogászbembert iparosok közé vegyülni, ahonnan aztán kikerülve, gyakorlati ismereteit ismét az iparosság javára fordíthassa.

A nemzeti munka terén szükséges, hogy a lateiner-osztály érintkezzen a népelettel, mert ennél csak üres frázis lesz minden olyan törekvés, mely a nép jólétét célozza.

HIREK

— **Gazdaköri gyűlés.** A mindszenti Gazdakör mához egy hétre, azaz folyó hó 18-án gazdaköri gyűlést tart, melynek tárgysorozata a körhelyiségében van felfüggesztve.

— **A szegedi utászokat Ujvidékre helyezik.** Szegedről jelentik: A 14. utász zászlóalj 1898-ban helyezték Budapestről Szegedre. Az utóbbi években átszervezték az utászot és árkász csapatokkal bővítették ki a zászlóalját, a szegedi utászok a 7. zászlóalj címet kapták. Már több ízben felmerült Szegeden az a hír, hogy a 7. utász zászlóaljat elhelyezik Szegedről. A hadügyminiszteriumban valóban foglalkoztak is a tervvel. Most azután a hirt pozitív formában közölhetjük. A szegedi utászok most Temesszigeten gyakorlatoznak, ahol július 17-ig maradnak. Odaérkezett a hadtestparancsnokság értesítése, amely szerint az áthelyezés dolgában megtörtént a döntés. A 7. utász zászlóaljat Ujvidékre helyezik, ahol már épül is a kaszárnyájuk.

— **Gyilkossági kísérlet a község házában.** A múlt vasárnap délelőtt Terbán Lajos 32 év körüli földmunkás a község háza folyosóján találkozott Pálínkó Sándor uradalmi csószszel, aki tudvalevőleg Terbánt a múlt télen falopáson érte és mivel az áltával támadt rá, önvédelemből meg is lötte. Terbán, alighogy megpillantotta Pálínkót, előrántott csizmaszárából egy élesre fent konyhakést és rárohant Pálínkóra, hogy megölje. Hatalmas sujtással a nyakába akarta döfni élesre fent hoszszu kését, de ebben Terbánnak bátyja, aki szintén jelen volt, az utolsó pillanatban megakadályozta. A megriadt csósz rohanva menekült végig a folyosón és a főjegyző szobájába ugrott a támadás elől, miközben revolverét is előrántotta. A főjegyző szobájából egyenesen a tanácsterembe rontott és halálos félelemtől eltorzult arccal kiabálta: „későnek!” A tanácsteremben nyugodtan beszélgető jelen voltak között igen nagy konsternációt keltett a feldult arcú, revolverrel hadonászó csósz hirtelen berontása és nem is lehet csodálkozni azon, hogy az első pillanatban mindenki örültnek tartotta. Igen természetes, hogy e vélemény hatása alatt többen futva menekültek a védelmet

kereső kétségbeesett csósz elől. A borzalmas jelenet szerencsére csak néhány pillanatig tartott, mert Soós Ádám és Zámbo Lajos községi tisztviselők ártalmatlanná tették a gyilkos szándéku Terbánt. Miután Terbán Lajos a csendőrség előtt is beismerte, hogy határozott szándéku volt Pálínkót leszorni, letartóztatták és a szentesi járásbírósnak adták át.

— **Megszökött lelecek.** Erdélyi Mihályné tegnap panaszt tett a rendőrségen, hogy a nála gondozás alatt levő lelecegyermek közül a 9 éves Szűcs Nagy József és a 7 éves Budinszky Ferenc még csütörtökön este megszöktek. A rendőrség most keresi a kis Robinzonokat.

— **Az újság elfogadása — előfizetésre kötelez.** A kir. Curia érdekes és a közönséget is érdeklő ítéletet hozott, amelyben kimondja, hogy mindenkinek, aki huzamosabb ideig elfogadja a neki bárhogy kézbesített lapot, annak árát még akkor is meg kell fizetnie, ha a lapot nem rendelte meg. Kimondja továbbá a Curia, hogy az ily perekben nem az adós lakhelyén levő bíróság illetékes, hanem az, amely ott van, ahol a lap készül s ahol azt postára teszik.

— **Peronoszpóra és fűtperonoszpóra.** A már régóta tartó nedves időjárás következtében a szőlőkben fellépett a peronoszpóra, de még ennél is nagyobb baj, hogy ma már a fűtperonoszpóra is pusztítja az idei termést. Gazdáink megfeszített szorgalommal védekeznek ellene, de lehagolja őket az, hogy a védekezés rengeteg költséget okoz s a termésnek, melyet nagy áldozattal tudnak csak megmenteni, ára nincs s a tavalyi termés is ott van még sok helyütt a pincében. A kereskedők egyáltalán nem keresik.

— **A gazdaközönség figyelmébe.** Mihály János gazdaköri titkár felhívja mindazon gazdák figyelmét, akik a f. év folyamán a gazdakör útján nemesített vetőmagot óhajtanak beszerezni, vagy műtrágyát az őszi vetésekhez hozatni, 8 napon belül nála jelentkezzenek. Ugyancsak 8 napon belül jelentkezzenek mindazok, akik egy hozandó bérmenre kancákat szándékoznak előjegyeztetni. Előjegyzéseket bármikor eszközöl: Mihály János, titkár

— **A lóhere.** A gazdák a vörösherenél rendszerint a második kaszálást szokták magnak hagyni, mivel rendes viszonyok között ez az eljárás szokott a leggazdaságosabb lenni és azonkívül a második kaszálás az elsőnél rendszeren jobb és biztosabb magtermést szokott szolgáltatni, ha ugyanis az első kaszálást hagyják magnak, a második kaszálás a legjobb esetben is sokkal gyengébb takarmánytermést fog adni, mint az első kaszálás; azonkívül az első kaszálásnál a lóhere állása még sűrűbb szokott lenni, semhogy jó és biztos magtermést ígérne, a megtermékenyítésre szükséges rovarok is kevesebbek szoktak lenni, emiatt a magkötés is rendszeren gyengébb, azonkívül az időjárás csapadékosabb szokott lenni stb., mint a második

kaszálásnál, amelynél a lóhere már ritkábban áll, a magkötés is jobb és a megdőlés sem áll be oly könnyen. Ez adja azután a magyarázatát annak, hogy a gyakorlat rendszeren a lóhere második kaszálásáról szokott magot fogni, holott kivételes viszonyok között, mint amilyeneket kérdésteve is említ, megokolt és célravezető lehet, az első kaszálást hagyni megmagnak; de csakis a helyi körülményeknek figyelembevételével, az időjárásnak, lóhereállásának és egyéb viszonyoknak összevetése fogja csak esetről-esetre helyesen eldönthetni, vajjon bizonyos viszonyok között az első kaszálásról remélhetünk-e megfelelő magtermést, mert ahhoz elsősorban az kell, hogy a lóhere állása ne legyen tulságosan tömött, fejlődése se legyen tulságos buja, magbeéréskor az időjárás is inkább száraz-meleg jellegű legyen, apion se mutatkozzék stb. Szóval, ha a körülmények kérdésteve úgy alakulnak ki, hogy a lóherének már az első kaszálása fog megfelelő magtermést ígérni, úgy a jelen esetben fennforgó körülmények megokolták fogják tenni az első kaszálásról a magfogást.

— **Kísértet van a temetőben.** A tanyai és vasut-utcai lakók e hó 8-án nagy rémületbe estek, mert a reggeli órákban egy Ádám-kosztümben levő fiatal ember a temetőből kijött és a sűrű bokrok mögül pokolian vigyorgott a járókelők felé. A jámbor tanyai nép azt hitte, hogy kísértet jár a temetőbe és ijedve szaladtak segítségért a piacon posztoló rendőr elé, aki az értesülés után azonnal a temetőbe sietett, de a furesa öltözkű kísértet ekkorára már eltűnt. A környékbeli lakosság közt igen nagy rémületet keltett mesebeli alak szereplése, aki három napon keresztül valósággal rettegésben tartotta a külterület békés lakóit. Szombaton reggel aztán Balázs rendőr fülön csipte a kísértetet, amint az a temetőből kifelé igyekezett. Legott igazolásra szólította a gyanus magyart, aki ijedtében Varga Istvánnak mondotta magát. Később bevallotta, hogy Szabó Sándornak hívják és vásárhelyi illetőségű, 31 éves gyári munkás, Balázs Ferenc rendőrtizedes nyomban motozást tartott a „kísértet” podgyása közt, amely álkulcsból és reklám-bankókból állott. Volt ott néhány százkoronás reklám-bankó, de huszkoronás is akadt közte. Miután a további nyomozás során nyilvánvaló lett, hogy közönséges börtönviselt csavargó a temető réme, akit a piaci kofák zsebmetszőnek ismernek, a mindszenti rendőrség átadta Szabó Sándort a felettes hatóságnak.

— **Kiásott holttestek.** Kecskeméten általános szokás, hogy az egyes családok közös sirban temetkeznek. A Kovács-család sirboltja megtelt halott lakóival, akik között legutolsónak egy gyermek koporsóját helyezték el a közös sirban. Egy év múlva a gyermek anyja is meghalt és akkor meghagyta a család Farkas József temető örök, hogy csináljon helyet a halottnak, hogy őt is a sirboltban temethessék el. A temető ör

ugy tett eleget a megbízásnak, hogy a gyermek koporsóját kiásta, a holttestet elhantolta egy gödörbe, a koporsót pedig elégette. Mikor erről tudomást szerzett a család, feljelentést tett a temető-őr ellen, akit a kecskeméti törvényszék ingó vagyon rongálása miatt három heti fogházra ítelt el. Farkas felebbezett a budapesti ítélőtáblához, amely leszállította a büntetést nyolc napi fogházra.

Kiadó

egy szoba és egy konyha butorral vagy butor nélkül az öreg Weinbergernél, a Beneutcában.

SPORT

Tennisz

A Mindszenti Testező Kör kebelében megalakult a tennisz-szakosztály; immár a második működő szakosztálya az életerős mindszenti sport-egyletnek.

A tennisz-szakosztály vezetősége a következőképpen alakult meg: elnök Szilárdffy István, pénztáros Szóbl Ila, gondnok pedig Ecker József lett.

A megalakulás után mindjárt meg is kezdte működését a szakosztály és már vígan ütök a labdát a tagok az iskola-gondnokság szívesége folytán rendelkezésre bocsátott iskolaudvarban.

Örömmel üdvözljük az új szakosztályt és Mindszenti TK agilis vezetőségét, hogy hivatása magasztán állva, lehetővé tette, hogy e szép sportot az egyesület tagjai űzhessék.

De ha társadalmi szempontból vizsgáljuk is a szakosztály létesítését, akkor is csak őszinte örömnünknek adhatunk kifejezést, hogy van egy hely, ahol Mindszenti ur társasága a sport égisze alatt találkozhat; a társadalmi összetartozandóságot növeli és igazán kellemesen eltöltött órák emlékével tölti el látogatóit.

Sportegylet Csongrádon. A környékbeli városok mintájára f. é. június 25-én Csongrádon is alakult sportegylet, amely elnökké Dr. Russai Andort, titkárrá Zubek Mihályt, pénztárossá Szendrői Józsefet football intézővé Gyovai Józsefet, helyettes intézővé Klein Sándort és ellenőrré Csejthey Istvánt választotta. Az egyesület már e hó 5-én megkezdte tényleges működését, amennyiben football mérkőzésre a Kecskeméti Sport Klubot látta vendégül.

Kisteleki football-csapat lesz ma a mindszenti csapat ellenfele. A mindszenti sportkörökben sok reményt fűznek a Mindszenti TK teljes első csapatának mai szereplése elé és nagy érdeklődéssel számítgatják a papiros-eredmények után várható esélyeket. Bár a kombinációk Kistelek javára dőlnek,

mi mégis hisszük, hogy a mindszenti csapat ez alkalommal megfelel a hozzáfűzött reményeknek. A mérkőzés délután 5 órakor kezdődik és a Kurca-réti pályán lesz megtartva. Biró a pártatlanságáról széles körben ismert Fazekas Lajos (Szentesi TE) lesz.

A mult vasárnapi mérkőzés. Az elmúlt vasárnap a Hódmezővásárhelyi Atlétikai Club football-csapat mérkőzött a mi fiatal sportegyletünk football-csapatával. A délutáni vonattal érkeztek meg vendégeink, kiket a község által szíveségből átengedett pályán várták már a mieink. Mindszenti társadalmi gyönyörűen képviseltette magát a mérkőzésen. A mi szép hölgyeink, sportszerető férfiaink egytől-egyig jelen voltak. A mérkőzés maga 5:1 arányban a vásárhelyiek javára dőlt el, csaknem az előrelátott eredményben, mely magyarázatát találja a mi csapatunk fiatalságában. A szép mérkőzésre a mi szeretett szentesi sportbarátaink is eljöttek, sőt egy kedvelt sportbarátunk vezette a mérkőzést, igen természetesen, kitűnően. Vendégeink a fél 8 óras vonattal utaztak haza.

Eladó ház és üzlet
A vásártér 32. sz. alatt egy **ház üzlettel együtt**

betegség miatt eladó. Esetleg külön a ház, vagy külön az üzlet. Értekezni lehet ugyanott.

Báli vagy lakodalmi

Meghívók

elismert szép kivitelben készülnek

Horváth Antal
könyv- és műnyomdájában
Mindszenten, Csongrád-vm.

Modern könyvkötések

hivatali, kereskedelmi vagy magánhasználatra elismert szép és tartós kivitelben készülnek

Horváth Antal
könyvkötészetében.

Hivatalok, egyházak, iskolák és bankok az ország minden részéből a legnagyobb elismerés hangján nyilatkoznak az általam szállított könyvek szépségéről és olesóságáról.

Különlegesség:

Diszkötések, aranyozások és aranymetszések, a legújabb módszer szerint.

Olcsóbb a pénz!

Értesítjük a mélyen tisztelt érdeklődő közönséget, hogy a kamatlátat jelentékenyen leszállítottuk és kedvező feltételek mellett bármilyen összegű kölcsönt azonnal folyósítunk. :: Teljes tisztelettel

A Mindszenti Takarékpénztár Részvénytársaság Igazgatósága.

Lucza József vegyiruhatisztító és kelmefestőgyára, Szeged

Alapított: 1902-ben. **Főüzlet: Laudon-utca 9.** Telefonszám: 994. Fióküzletek: Gizella-tér 3. (Telefon 1055.) és Szent-György-utca 10. (Telefon 1281.) Vidéki fiókok: **Zenta, Fő-tér; Hódmezővásárhely, Szegedi-u. 8. szám.**

Vegyirtisztító- és kelmefestő-gyáram a mai kor igényeinek teljesen megfelelően van berendezve és miután a modern technika legújabb gépei rendelkezésemre állanak, azon helyzetben vagyok, hogy **a legkényesebb izlést igénylő és szakmámba vágó munkát mindenkinek teljes megelégedésére módomban áll azonnal teljesíteni, illetőleg szállítani**
M. kir. szabadalmazott tisztítószeremmel **felülmulhatatlan kivitelben vegyileg tisztítok:** uri-, női- és gyermekruhákat, tisztí egyenruhákat, himzést, butorszövetet, szőnyeget, csipke- és szövetfüggönyöket stb., stb. **Külön kalaptisztító-osztály,** hol kizárólag férfi- és női-kalapok tisztításával és festésével foglalkoznak. — **Minta-festészet és plissirozás** varrodáknak és kereskedőknek. A tisztításra átadott férfiruhák gondosan kijavíthatnak szabó-osztályomban. — **Gyászeseiben** szövet- és selyemruhák, valamint férfi-öltönyök **sonon kívül** festetnek egész feketére. — **Különlegesség:** struccotlak vegyileg tisztítása, festése és gondóritése.

Vidéki rendelések főüzletemben a legnagyobb figyelemmel intéztetnek el. Részletes felvilágosítással készséggel szolgálok.

Szíves megrendeléseket kér

Lucza József, vegyirtisztító és kelmefestő.

Jó munkáért elismerőlevelek az ország minden részéből!

A BOSSZU.

Irta: **May Winne.**

Végre! — szolt az asszony és élesen fölnevetett. Tehát ennyi év után mégis rátalált a férjira — aki a férje volt. Szégyenbe hozta és elhagyta őt. Mindent meg tudott volna bocsátani, csak azt nem, hogy magával vitte a gyermekét is.

És most végre rátalált. Az asszony fölkel, a keskeny szobán, mely otthona volt, áthaladt és a kályha mellett a falon függő, eltört tükörben megnézte az arcát. A legnagyobb szomorúsággal vizsgálta a duzzadt vonásokat a szemek alatt mélyen rovatolt „szarkalábak”-kal és az egész arcán látható bélyegét a leromlásnak. A régi, sugárzó szépségű leánynak, akit huszonhat évvel ezelőtt megszeretett Horace Elkland — nyoma sem volt.

A szép trafikos leány határozottan szerencsét csinált ezzel a házassággal. Nem mondható ugyanez Sir Horacera, aki rájött már a mézes-hetek tizedik napján, hogy bolondot cselekedett.

Egy évig mégis együtt éltek. Nem volt rá jó visszaemlékezni még most se, a nyomoruság napjaiban. Szomorú azt látni, mikor a szerelem szürke unalommá változik az asszony férje szívében. Egy év múlva elhagyta a feleségét Sir Horace. Azóta nyomoruságon tengette az életét az asszony és minden pénzt, amit férjétől megítelt neki a bíróság — itálra költötte.

Huszonöt évig átkozta azt az embert, aki beletalokodott az életébe, magához emelte, aztán százszor sötétebb mélységbe taszította vissza. Még azt is elrabolta tőle, ami az egyetlen kincs és érték volt az életében — a gyermekét.

Még most is átjárta egész valóját a titokzatos gyönyörűség, amit akkor érzett, mikor huszonöt évvel ezelőtt a karjában tartotta kis fiát.

Összerázkódott, elüzte magától az ellágyulást és a másik percben már kemény vonás ült a szája szélén.

Most megtalálta azt az embert, aki tönkre tette az életét és tudta, hogy a huszonöt keresves évért lakolni fog Sir Horace.

A fejébe csapott egy ütött-kopott kalapot és elindult a volt férjéhez.

A vonat egy harmadosztályu kupéjában elgondolta, hogy milyen különös az élet. Huszonöt évig keresett lázasan, mohón valakit hiába — s most kezébe játszotta címét egy ostoba véletlen.

A szomszédasszony képe újságot kölcsönzött neki. Abban látta meg Sir Horace fényképét, kedvenc kutyáival, a kastélyt és a tavat — a lakóhelyét. Sir Horace fiáról nem tett említést a lap... és ez volt, ami még jobban megkeményítette az asszony szívét.

A vonat egy zökkenéssel megállt. Megérkeztek. Nyári eső szitált, szürke vigasztalan idő járta.

Az asszony szorosabbra fogta a sálát a nyaka körül és neki vágott az utcának. Maga se tudta, mit akar, miért megy oda. Bosszút jött állni, vagy a fiát akarta látni... A jó Ég a megmondhatója!

Egyszer csak a kastély előtt találta magát. Megismerte a képről. A térdei meginogtak, amikor megnyomta a csengő gombját.

Éles, régimódi csengő volt ez, melynek sikoltása viszhangozva járta át az egész házat. A várakozás végtelennek tűnt előtte. Végre megjelent egy lakáj külsejű, kimért inas.

— Itthon van Horace ur? — kérdezte elfuló lélekzettel az asszony.

Az inas elnézett a feje fölött.

— A báró ur nincs itthon. — mondta hangsúlyozva, mert az asszony urat mondott „sir” helyett.

A félig kinyitott ajtót behajtott, mire az asszony egy hangot hallatott. Félig átkozódás volt ez a hang, félig zokogás. Majd ájultan esett végig a küszöbön.

Szomorú volt nézni a kastély urának volt feleségét ilyen nyomorultul vergődni. Sajnos, senkise látta, aki megértette volna a dolgot.

— De ni! a kert utján egy fiatal pár közeledik.

Huszonöt év körüli szőke fiu s mellette halad egy tizennyolc éves leány — a menyasszonya Sir Horace fiának és egyetlen örökösének.

Az inas most tisztességből föl-emelni igyekezett az asszonyt, de az arca undort árult el. Félrefordította a fejét, hogy ne érezze az alkoholos leheletet.

— Nem hiszem, hogy beteg legyen — mondta a kérdezősködésekre. — Azt gondolom, inkább be van rugva.

De Marion, a menyasszony lehajolt az asszonyhoz és résztvevő szemmel nézegette.

Hogy mondhat ilyet, — mondta megbotránkozva. — Szegény asszony, persze, hogy beteg. Vigyük be.

Az inas, aki mindig előkelő házaknál szolgált, tudta, hogy nem illik vitatkozni az urasággal s ezért nem szolt többet. Csak a komornyiknak mondta meg e dologban a véleményét.

De Marion, ha elkezdett valamit, azt be is szokta fejezni. Így történt hát, hogy az asszony, mikor kinyitotta a szemét egy perzsa szőnyeggel leterített diványon találta magát a könyvtárban.

Ketten voltak még itt kivüle, s az egyiknek láttára viharosan kezdett dobogni a szíve. A fiu megtestülése volt az apjának, csak a szeméit örökölte tőle.

— Jobban van, asszonyom?

Ujra becsukta a szemét és gondolkodni próbált. Mennyi minden zokogott és ujjongott a lelkében most egyszerre.

Most egy puha kéz érintését érezte és Marion halkán kérdezte tőle.

— Köszönöm — felelte tompán. — Már jobban vagyok.

Megpróbált felülni, a szeme folyton a fiun volt. Nem, nem lehetett kétség, hogy ki az. Az ő fia volt, az ő egyetlen kicsi fia.

— Inni adjanak! — kiáltott fel vadul. — Rumot, pálinkát, konyakot! Mindent! Elájulok.

A leány odafordult a vőlegényéhez.

— Ne csöngessen, édes — mondta. — Hozzon maga egy kis konyakot.

Az asszony úgy követte szemével a távozó elegáns fiut, mint a kutya a gazdája tűnő alakját. Ezt tartotta ő a karjában, ez simult az ő mellére.

Nem adott hangot, de a leány megérezte valahogy, hogy szenved. Jóságú teremtés volt és finom kis kezét az asszony kérges tenyerébe fektette.

Jóleső érzés volt ez. Bizalmat keltett, de egyben halálos irigységet is.

— Maga férjhez megy hozzá? — kérdezte rekedten.

Marion elpirult.

— Igen — felelte. — Jövő hónapban lesz az esküvőnk.

— És — a vőlegényének van anyja?

A leány szép szürke szeme elborult.

— Meghalt még kis gyerek korában — mondta szomorúan. — Már nem is emlékszik rá, de azért szeretettel beszél róla...

Az utolsó szavaknak különös hatásuk volt.

— Igen. Bár az apja sohasem emliti, Maurice azért mindig gondol rá. Egy szép, tiszta emlék az anyja... sajnos, nem több már!

A züllött asszony lecsukta a szemét. Elképzelte a fia nemes arcát, hogyan torzulna el, ha megtudná az igazat... Ugy érezte, összetörné vele Maurice lelkét, ha a szép, tiszta halott helyett megjelenne ő gyűrött és piszkos életével.

Az ajtó kinyitott és belépett rajta Maurice a konyakkal.

De most már eltolta magától a beteg.

— Köszönöm, — mondta a földre nézve, hogy előtörő könnyeit ne lássák meg, — már jobban vagyok. Mennem kell.

— Miért kereste az apámat, asszonyom? — kérdezte a fiu udvariasan.

Az anyja ránézett, hoszan, élesen, mintha minden vonását bele akarná vésni az emlékezetébe. Aztán megint a földre esett a pillantása.

— Semmi... semmi... — dadogta. — Valami ügyben akartam kérni a segítségét... Nem fontos...

— De hát mi a neve kérem? — Talán én is segíthetek?

— Nem... nem... Mi a nevem? Óh, úgy sem ismer engem, Sir Horace... Egy idegen vagyok... egy senki... Isten áldja meg magukat.

Elment. S ezzel eltemette huszonöt év óta gyűjtött bosszuját minden ádáz tervével együtt.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL.** Horváth Antal grafikai műintézete, Mindszent

Képviselőt keresünk,

ki Mindszent község területén elsőrendű Asbestpala árunk eladásával foglalkozna. Ajánlatok az Orosházi Asbestpalagyár címére küldendők.

Eladó vendéglő és ház

Mindszenten, a főutcán levő nagyvendéglőmet összes berendezéssel, házzal együtt — más vállalat miatt — örökáron eladom, esetleg haszonbérbe kiadom.

Saját acetylén világítás! Vízvezeték a házban!

Komoly vevőknek, vagy bérbe venni szándékozókknak szívesen ad bővebb felvilágosítást a tulajdonos:

Zánthó Kálmán vendéglős, Mindszent

Hirdetéseket

jutányos áron vesz fel a

„Mindszenti Lap”

kiadóhivatala

A Mindszenti Takarékpénztár

bérházában egy kétszobás emeleti lakás, egy üzlethelyiség és egy nagyméretű borpince

kiadó. Érdeklődők az intézet helyiségében nyerhetnek felvilágosítást.

Kerékpározók figyelmébe!

Ajánlom dusan felszerelt kerékpár- és alkatrész-raktáramat, hol az összes árúk mélyen leszállított árban kaphatók:

- 1 drb „Styria” gyártmányu kerékpár részletre 152 K — f
- 1 „ jó minőségű külső gummi..... 5 K 80 f
- 1 „ „ „ belső „ 3 K 10 f
- 1 „ „ „ acetilen lámpa 2 K 90 f

Kaphatók még ezenkívül eredeti „Puch”, „Neumann”, „Germania” „Fegyvergyári (Waffenrad)” kerékpárok jótállás mellett, kényelmes havi törlesztésre.

Wellisch Vilmosné varrógép és kerékpár raktára
SZENTES, Görög-ház.